

Besluit, op 28 mei 1959 te Genève door de twaalfde Wereldgezondheidsvergadering aangenomen, tot wijziging van de artikelen 24 en 25 van het Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 28 juni 1960.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 28 juli 1960.

's-Gravenhage, 14 juni 1960.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij over te leggen het op 28 mei 1959 te Genève door de twaalfde Wereldgezondheidsvergadering aangenomen Besluit tot wijziging van de artikelen 24 en 25 van het Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie (*Trb.* 1959, 150).¹⁾

Een toelichtende nota ter zake gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het voornoemde besluit voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 28 juni 1960 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Krachtens artikel 24 van het op 22 juli 1946 te New York tot stand gekomen Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie (*Stb.* I 182, vgl. *Trb.* 1952, 7 en 1959, 150) bestaat de Uitvoerende Raad uit achttien leden. Naar de bedoeling van het Statuut zijn dit geen regeringsvertegenwoordigers. Zij worden op grond van hun deskundigheid aangewezen door die Lid-Staten, welke door de Wereldgezondheidsvergadering met meerderheid van stemmen zijn gekozen. De bepaling schijnt in tweeërlei opzicht voor wijziging vatbaar, namelijk zowel wat het aantal als wat de status der leden van de Raad betreft.

Dit aantal werd bij de oprichting der organisatie, die aanvankelijk ongeveer zestig leden telde, ruimschoots voldoende geacht om een bevredigende regionale spreiding van het lidmaatschap van de Raad te verkrijgen. Nu echter inmiddels het aantal stemgerechtigde leden van de organisatie is gestegen tot 87, doet zich in toenemende mate de behoefte gevoelen, ook het aantal leden van de Raad uit te breiden.

Nadat andere gespecialiseerde organisaties van de Verenigde Naties daarin waren voorgegaan, heeft de twaalfde Wereldgezondheidsvergadering, die van 12 tot 30 mei 1959 te Genève bijeen was, op grond van een door het Verenigd Koninkrijk gedaan voorstel besloten tot een uitbreiding van het aantal leden van de raad. Het in artikel 24 van het Statuut genoemde leden-

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage voor de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

tal van de raad werd daarbij van achttien op vier en twintig gebracht, terwijl in verband daarmee artikel 25 een nieuwe lezing kreeg.

De status van de leden van de raad is, gelijk reeds werd gezegd, formeel niet die van regeringsvertegenwoordigers, maar die van deskundigen. Men hoopte daardoor te verzekeren, dat aan het zo bij uitstek technische werk der organisatie leiding zou worden gegeven door deskundigen op het gebied van de volksgezondheid, die zich uitsluitend door hun medische verantwoordelijkheid zouden laten leiden. In de praktijk is deze opzet niet tot zijn recht gekomen. De grote landen beschikken thans in feite over een vaste zetel in de raad. De door hen aangewezenen zijn functionarissen, die, zo niet op instructie, dan toch na overleg met hun Regeringen handelen. De overige zetels worden zo regelmatig mogelijk, min of meer volgens een roulatiesysteem, over de andere landen verdeeld. Onder deze omstandigheden bestaat er geen aanleiding meer, af te wijken van de gewoonte, dat het uitvoerende orgaan van een internationale organisatie is samengesteld uit regeringsvertegenwoordigers. De Regering van het Koninkrijk zou het daarom juister hebben gevonden, dat ook op dit punt het Statuut was gewijzigd, en wel in dezer voege, dat de positie van de leden van

de raad als regeringsvertegenwoordigers formeel wordt erkend.

Voor zulk een erkenning blijkt echter voorshands geen meerderheid van de Lid-Staten te vinden. Het ligt in het voornemen der Regering, in de toekomst naar een wijziging van het Statuut op dit punt te blijven streven. Intussen is het echter niet wenselijk, de noodzakelijke uitbreiding van de raad in verband daarmee niet te aanvaarden. De delegatie van het Koninkrijk heeft derhalve haar stem aan de onderhavige beperkte wijziging wel kunnen geven.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
VAN ROOY.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. DE QUAY.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. H. TOXOPEUS.